

Діброва О. Ю.,

Аспірант,
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
Україна

Dibrova O. Y.,

Post graduate student,
Kyiv national economic university
after Vadym Hetman, Ukraine

ОЦІНКА СТАНУ РОЗВИТКУ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ГЛОБАЛЬНИХ КОМПАНІЯХ

ASSESSMENT OF PRESENT STATE OF PROJECT MANAGEMENT IN GLOBAL COMPANIES

Проведено компаративний аналіз розвитку та використання методів проектного управління в глобальних компаніях на загальнокорпоративному та локальному рівнях, виявлено його основні проблемні зони та напрями вдосконалення.

Comparative analysis of development, global and local use of project management methods in international companies was conducted in the research. Main shortcomings and problem areas as well as improvement directions were identified.

Глобалізація економіки, що супроводжується ростом ТНК, міжнародних і глобальних компаній, їх провідною роллю у формуванні ринкового середовища та умов конкуренції призводять до суттєвого збільшення кількості глобальних проектів, які потребують адекватних методів управління. Разом з тим, низька результативність проектної діяльності на сьогодні є ключовою проблемою для глобальних компаній більшості галузей промисловості, що зумовлює необхідність аналізу відповідності рівнів застосування ними інструментів проектного управління та його результативності на загальнокорпоративному та локальному рівнях. Для цього нами було обстежено глобальні компанії різних сфер діяльності, що мають свої представництва в Україні.

Характеризуючи рівень застосування проектного підходу як основного інструменту досягнення стратегічних цілей, то штаб-квартири використовують його у 71 % випадків, тоді як на локальному це відбувається тільки у 50 %. Серед досліджених компаній 60 % формують стратегічні портфелі проектів у штаб-квартирах, на локальному ж рівні такий показник складає лише 30—32 %.

Отримані нами дані показників реалізації проектів у міжнародних компаніях на глобальному та локальних рівнях свідчить про те, що лише 53—55 % реалізуються без значних відхилень. Питомо вага проектів, які не вкладаються в заплановані строки, складає 84—85 %, у той час як заплановані бюджетні показники не дотримуються на глобальному рівні у 57 % випадків, а на локальному у 64 % випадків. До основних факторів, які негативно впливають на успішність і результативність проектної діяльності,

відносяться нестача ресурсів (50 %), недоліки комунікації (75 %), недоліки планування (50 %), недостатній рівень контролю (34 %), неадекватність координації ресурсів (47 %).

В якості позитивних тенденцій спостерігається більш активне використання інструментів комунікацій (43 %), оцінки ризиків та аналізу показників статусу проекту (47 %), створення баз даних проектної діяльності (38 %), вдосконалення системи управління проектами (42 %). Варто відзначити, що на глобальному рівні всі інструменти проектного менеджменту використовуються більш активно, ніж на локальному. Причиною цього є більш високий рівень зрілості материнських компаній у сфері проектного управління, більш частому утворенні проектних офісів у центральних підрозділах, аніж у національних представництвах, більш уважне ставлення до глобальних за масштабом проектів, ніж до тих, що реалізуються локальними відділеннями, а також неготовність локального менеджменту до переходу на проектноорієнтовану платформу управління.

Основними факторами, що впливають на інтенсивність використання інструментів проектного менеджменту, компанії визнають зовнішні фактори (підвищення складності робіт, жорсткіші обмеження у часі, зростання кількості проектів, загострення конкуренції тощо), що свідчить про реактивну поведінку і гальмування процесів осмисленого переходу до комплексного і системного вирішення завдань глобального проектного менеджменту.

Характеризуючи сучасний рівень використання інструментів проектного менеджменту на глобальному та локальному рівнях, можна зробити висновки, що на сьогодні він є недостатнім для ефективної та результативної роботи в цьому напрямку. Особливої уваги потребують саме локальні структурні підрозділи міжнародних компаній, оскільки, як свідчать статистичні дані, якщо на глобальному рівні збільшується питома вага інструментів проектного менеджменту, які використовуються в діяльності компаній для досягнення поставлених цілей, то на нижчих рівнях ці показники є дуже незначними, що не може забезпечити належну ефективність реалізації запланованих проектів. Це свідчить про те, що на нижчих рівнях гостріше постають проблеми підтримки обраного напрямку розвитку всіма структурними одиницями глобальних компаній.

З метою підвищення ефективності діяльності в галузі глобального проектного управління, виникає необхідність у формуванні відповідної організаційної структури, яка складалася б з глобального та локальних проектних офісів. На сьогодні більшість компаній (60 % на глобальному рівні та 85 % на локальному) немає чітко виділених проектних офісів із визначеним колом їх функцій і повноважень.

Можна зробити висновок, що сучасні організаційні структури глобальних компаній не можуть забезпечити формування системи проектного управління, яка дала б змогу дотримуватися обраної стратегії розвитку та підвищувати ефективність діяльності в галузі глобального проектного управління. Враховуючи щорічне зростання обсягів проектів, їх кількість, складність робіт та інші фактори, які впливають на діяльність компаній, саме створення ефективної організаційної структури, яка дала б змогу успішно реалізовувати поставлені задачі та цілі, є ключовим напрямком розвитку для компаній.

Душкант В. П.,
інженер 1-ї категорії відділу
науки та аспірантури,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима
Гетьмана»

ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПОСТАЧАННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Наведено загальну характеристику електроенергетичної галузі. Проаналізовано динаміку обсягів постачання електроенергії закордон за останні 5 років, а також розглянуто причини скорочення експорту електроенергії до країн ЄС.

Dyshkant V. P.,
Engineer 1-category
of the Department of Science
and Postgraduate
SHEI «KNEU by V.Getman»

THE EXPORT POTENTIAL OF UKRAINE IN THE FIELD OF ELECTRICITY SUPPLY

Presented a general description of the electric power industry. Analyzed the dynamics of electricity supply abroad for the last 5 years, and consider the reasons for reducing electricity exports to EU countries.

На сьогоднішній день електроенергетика є базовою галуззю надродного господарського комплексу, а використання електроенергії – рушійною силою науково-технічного прогресу. Галузь впливає на територіальну організацію продуктивних сил. Часто навколо найбільших постачальників і виробників електроенергії формуються цілі комплекси підприємств та виробництв, в яких частка енергетичних витрат у собівартості готової продукції значно більша, порівняно з традиційними галузями промисловості.

Енергетична галузь повністю забезпечує потреби країни в електроенергії, а також частину передає закордон. Розгалужена система електропостачання дозволяє здійснювати безперебійну роботу всіх 8 електроенергетичних систем України.

Енергетичний потенціал України в даний час є чималим. В електроенергетиці він представлений 44 тепловими електростанціями (ТЕС), 8 гідроелектростанціями (ГЕС) і 5 атомними електростанціями (АЕС). Лінії електропередач, що зв'язують енергетичну систему України з країнами ближнього зарубіжжя і Центральної Європи, дають можливість виходу на закордонні ринки цих країн [1].